

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. januar 2018
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Nanna Due Binø
Sagsnr.: 2017-0037-0005
Dok.: 627235

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål 51 vedrørende forslag til lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) (L 68) og forslag til lov om ændring af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger, lov om massemediers informationsdatabaser og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen samt medieansvarslovens anvendelse på offentligt tilgængelige informationsdatabaser m.v.) (L 69), som Folketingets Retsudvalg efter ønske fra Josephine Fock (ALT) har stillet til justitsministeren den 11. januar 2018.

Søren Pape Poulsen

/

Jakob Lundsager

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål 51 fra Folketingets Retsudvalg efter ønske fra Josephine Fock (ALT) vedrørende L 68 og L 69:

”Vil ministeren yde teknisk bistand til at udarbejde et ændringsforslag til lovforslagets § 23, som sikrer, at der efter denne bestemmelse alene undtages fra information efter forordningens artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 4, når videreanvendelsen sker til borgerens fordel, men under ingen omstændigheder til kontrol af borgeren, overvågning af borgerens forhold eller i situationer, hvor det er kendeligt for myndigheden eller der i øvrigt er omstændigheder i sagen, der gør det sandsynligt, at borgeren ikke ønsker en sådan videreanvendelse, idet der henvises til ministerens svar på spørgsmål 4, punkt 3, hvorefter regeringens ønske om bemyndigelsen primært synes at være begrundet i hensynet til borgerne; især at borgerne kun skal afgive oplysninger én gang, og til at borgerne skal opleve smidigere arbejdsgange uden unødige bureaukratiske grænser?

Svar:

1. Et ændringsforslag som nævnt i spørgsmålet vil kunne udformes således:

”Ændringsforslag
til

Forslag til lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven)
(L 68)

Af (...), tiltrådt af (...)

Til § 23

1) Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på behandling af oplysninger i kontroløjemed.«

[Begrænsning af undtagelse fra oplysningspligten i forbindelse med kontrol]

Bemærkninger til nr. 1

Det foreslås, at lovforslagets § 23, stk. 1, ikke finder anvendelse på behandling af oplysninger i kontroløjemed.

Efter lovforslagets § 23, stk. 1, finder oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 4, ikke anvendelse, når offentlige myndigheder viderebehandler personoplysningerne til et andet formål end det, hvortil de er indsamlet, og viderebehandlingen sker på baggrund af regler fastsat efter lovforslagets § 5, stk. 3.

Bestemmelsen i stk. 2 skal sikre, at der ikke undtages fra oplysningspligten i databeskyttelsesforordningen, hvis der foretages kontrol af borgernes forhold.

Bestemmelsen foreslås således af hensyn til at sikre, at der alene kan undtages fra oplysningspligten i databeskyttelsesforordningens artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 4, når viderebehandlingen sker til borgernes fordel. Den offentlige myndighed bør i den forbindelse sikre sig, at oplysningspligten ikke fraviges i situationer, hvor det er kendeligt for myndigheden eller der i øvrigt er omstændigheder i sagen, der gør det sandsynligt, at borgeren ikke ønsker en viderebehandling efter en bekendtgørelse udstedt med hjemmel i lovforslagets § 5, stk. 3.

Det bemærkes, at hvis oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 4, skal fraviges, når der foretages behandling af oplysninger i kontroløjemed inden for rammerne af lovforslagets § 5, stk. 3, kan dette alene ske ved lov.”

2. Justitsministeriet kan ikke tilslutte sig et sådant ændringsforslag.

Det bemærkes i den forbindelse, at lovforslaget til databeskyttelseslovens § 23 lægger alene op til at begrænse oplysningspligten for den dataansvarlige (myndigheden), der allerede én gang har opfyldt sin oplysningspligt over for den registrerede efter databeskyttelsesforordningens artikel 13, stk. 1 og 2, eller artikel 14, stk. 1 og 2.

Den registrerede er dermed i denne situation blevet orienteret af den dataansvarlige om de oplysninger, som fremgår af artikel 13, stk. 1 og 2, eller artikel 14, stk. 1 og 2. Det betyder, at undtagelsen i § 23 alene går ud på, at den dataansvarlige, som på baggrund af en bekendtgørelse udstedt efter lovforslagets § 5, stk. 3, nu ønsker at benytte lovligt indsamlede oplysninger til et nyt formål, ikke skal give underretning til den registrerede om dette nye formål.

Hvis den pågældende dataansvarlige videregiver oplysninger med hjemmel i en bekendtgørelse udstedt efter lovforslagets § 5, stk. 3, til en anden dataansvarlig (en anden myndighed), skal sidstnævnte dataansvarlig selv sikre sig, at vedkommende dataansvarlig lever op til oplysningspligten.

Det vil altså sige, at den myndighed, der modtager oplysningerne fra den afgivende myndighed, selvstændigt skal sikre sig, at der sker underretning af den registrerede.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at denne snævre undtagelse fra oplysningspligten er forsvarlig, og Justitsministeriet finder ikke, at der er behov for at ændre eller yderligere begrænse den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 23.